

פקס-עיתון

פברואר 2014

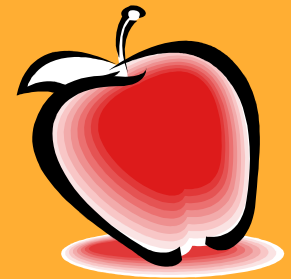
גיליון מספר 217

מו"פ צפון

דילול תפוח 2013

חוקרים: רפי שטרן, משה עגיב, נורית בר סיני, יובל עוגני, עמי מאירי, אופיר בלאו

מניסויי 2012 למדנו על פוטנציאל הדילול של התכשיר ברוויס המכיל את החומר הפעיל מטאמיטרון. למדנו שיש להתמקד בריכוז הגבוה יותר של כ-0.1% תכשיר (150 ח"מ ליטר/עץ = 100 ליטר/דונם), ושלמועד המוקדם יותר שניתן (שיא פריחה + 7) פוטנציאל דילול והגדלת פרי טובים יותר מלמועד השני (שיא פריחה + 14 ימים). עם זאת איננו יודעים בשלב זה מהי השפעת התכשירים על הפריחה החוזרת. בנוסף נמצא בזן פינק ליידי שלציטוקינין, BA,הניתן בריכוז גבוה (100-150 ח"מ) ומוקדם יותר מבעבר (בשיא פריחה + 7 ימים במקום בשיא פריחה + 14 ימים), פוטנציאל טוב כמדלל וכמגדיל פרי. ננסה לבחון זאת שוב, ובעיקר בזנים הנוספים בהם לא נבחן עדיין מועד מוקדם זה.

רצועת החקלאות
ברדיו הגליל העליון
בימים א-ה בין
השעות 7:00 ל-8:00
בבוקר.

FM105.3

סיכום הניסויים בזן זהוב

משני הניסויים למדנו שלטיפול חד פעמי ומוקדם בש.פ. + 7 (קוטר חנטים ממוצע של 6 מ"מ), בריכוז שנע בין 0.1% ברוויס (=120 גר' ברוויס/ד' או 18 גר' MM/ד' לפי 120 ליטר תרסיס לדונם) לבין 0.125% ברוויס (150 גר' ברוויס/ד' או 22.5 גר' MM/ד' עם אותו נפח תרסיס), השפעה טובה ומספקת של דילול. לריסוס חד פעמי במועד מאוחר יותר של ש.פ. + 14 (קוטר חנטים ממוצע של 10 מ"מ) השפעה חלשה יחסית, ולריסוס כפול בשני המועדים יחד אין תרומה נוספת מעבר לריסוס במועד הראשון בלבד.

נראה שלריכוז הגבוה של 0.125% ברוויס יכולה להיות הצדקה רק אם היבול הצפוי גבוה מאוד, כפי שאכן היה באורטל עם יבול של 14 טון/ד' בביקורת.

[בזן גאלה, שהיה כאמור לעיל עם יבול כללי נמוך, התקבלה אכן הפחתה מוגזמת של היבול לאחר טיפול בריכוז הגבוה של 0.125% ברוויס].

סיכום הדילול בפינק ליידי

לסיכום הדילול בזן פינק ליידי ניתן לומר שיש לנו כרגע מספר תכשירים אפשריים לדילול, כאשר לכולם יכולת דומה של שיפור גודל הפרי:

1. אגריטון בשיא פריחה + 3 ובריכוז של 0.3% תכשיר
2. דילאמיד בשיא פריחה + 3 ובריכוז של 60 ח"מ ח"פ
3. ברוויס בשיא פריחה + 7 ובריכוז של 0.1% תכשיר
4. מקסל/בונגרו/גולייט בש.פ. + 7 ובריכוז של 100 ח"מ ח"פ

יש להמשיך בשנה הבאה בניסויים, להתמקד בטיפולים המצטיינים ולעבור לריסוס מפוח.

הדילול בזן גאלה

למרות היבולים הנמוכים יחסית שהיו השנה בגאלה, ניתן לראות שוב את פוטנציאל הדילול של מעכב הפוטוסינתזה ברוויס. בהנחה שהיבולים בעתיד יהיו גבוהים יותר יש לצפות שנקבל שוב שיפור ניכר בהתפלגות הגדלים של הפרי כפי שקיבלנו בשנתיים הראשונות של הניסוי. בניסוי זה ראינו לראשונה את ההשפעות הדיפרנציאליות של מזג האוויר על יעילות התכשירים: באגריטון לא היתה כל השפעה (אדיש לתנאים חורפיים של עננות גבוהה וטמפ' נמוכות?), במקסל המוקדם (ש.פ. + 7) היתה השפעה שלילית (טמפ' נמוכה מ-18 מעלות לא מאפשרת אקטיבציה של ה-BA ובברוויס התקבלה השפעה חיובית – העננות מפחיתה עוד יותר את עוצמת הפוטוסינתזה וקצב ייצור המוטמעים, ולכן הדילול היה חזק?

בשלב זה של הניסויים נראה שהמועד האופטימלי ליישום הברוויס הינו ש.פ. + 7, כאשר קוטר החנטים הממוצע עומד על כ-6 מ"מ. המועד המאוחר של ש.פ. + 14 בלתי יעיל.

הריכוז האופטימלי הוא 0.1% ברוויס בנפח תרסיס של 1.2 ליטר/עץ או 120 ליטר/ד', כלומר בפועל: 120 גר' ברוויס/120 ליטר מים

עורך ראשי

ד"ר דוד כהן

עריכה ועיצוב

זמיר עשורמערכת

אלקנה בן ישר, מנשה כהן, שלומי כפיר, איריס אדרי.

כתובת המערכת

בית מיג"ל, א.ת. דרומי קרית שמונה

מרכז מידע:

mop-zafon.org.il

דואר אלקטרוני

iris@migal.co.il